

Mál nr. 232/2015
M og
vátryggingafélagið V v/ábyrgðartryggingar atvinnureksturs X.

Skaðabótaábyrgð eiganda hesta vegna tjóns á bifreið 7. janúar 2015.

Gögn.

1. Málskot móttakið 9. júní 2015 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 25. ágúst 2015 ásamt gögnum, þ.á.m. tölvupóstur frá forsvarsmanni X dags. 13. janúar 2015, tölvupóstur frá AGdags. 21. janúar 2015 og tölvupóstur V dags. 28. janúar 2015.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram að tjón varð á bifreið M þegar hún ók um Vesturlandsveg á Kjálarnesi og ók á hesta í eigu X. Í lögregluskýrslu kemur fram að skömmu áður en lögregla fékk tilkynningu um tjón M þá hafði verið tilkynnt um 7-8 hesta í lausagöngu á svipuðum slóðum. Í lögregluskýrslu kemur enn fremur fram að M kveðst hafa ekið á um 80 km/klst hraða og allt í einu hafi fjórir hestar hlaupið inn á veginn og hún lent á einhverjum þeirra. Engin veglýsing er á þeim stað sem tjónið varð og það var myrkur, auk þess sem það rigndi og var vegurinn blautur.

M telur að eigandi hestanna X hafi vanrækt vörslur þeirra, þ.e. að beitihólf sem þau voru í hafi ekki verið hrosshelt. M vísar til þess að hún hafi farið og skoðað umrætt hólfið og þá séð að girðingum hafi víða verið ábótavant, fyrningar hafi safnast í skurði og dældir auk þess sem engar rafmagnsgirðingar hafi verið sjáanlegar. M vísar til 6. gr. reglugerðar um vörslu búfjár nr. 9/2000 (á væntanlega að vera 509/2000) auk þess sem hún vísar til laga nr. 103/2000 um búfjárhald. Auk þess vísar M til þess að lausaganga búfjár sé bönnuð á umræddum stað með vísan til 50. gr. vegalaga.

V vísar til upplýsinga í tölvupósti frá forsvarsmanni X þar sem kemur fram að starfsmenn X hafi gefið hestunum fyrr um daginn þann 7. janúar 2015 og lokað hliði á eftir sér. Þegar það hafi uppgötvast að hestarnir sluppu út kom hins vegar í ljós að hlið hafði verið opnað en starfsmenn X hafi ekki vitað af því.

Álit.

Í málinu er ágreiningur um hvort vörslum hesta hafi verið ábótavant af hálfu X þannig að X beri skaðabótaábyrgð á tjóni á bifreið M. Í málinu er upplýst að hestar í eigu X sluppu út á veg í greint sinn. Í gögnum málsins eru leiddar líkur að því að hestarnir hafi sloppið út um opið hlið, en einnig liggur fyrir yfirlýsing frá forsvarsmanni X um að starfsmenn hans fullyrði að hliðinu hafi verið lokað fyrr um daginn. Þó ekki sé annað upplýst í málinu en að lausaganga búfjár sé bönnuð á svæðinu, sbr. 50. gr. vegalaga nr. 80/2007, ber tjónþoli almennt sönnunarbyrði um að vörslum búfjár hafi verið ábótavant til þess að geta krafist skaðabóta úr hendi eiganda búfjár sem gengur laus á slíkum stöðum. Í málinu eru ekki skýrar upplýsingar eða sönnunargögn um að girðingar og beitihólf sem umræddir hestar voru geymdir í hafi verið þannig að meta megi eiganda til sakar eða starfsmönnum sem hann ber vinnuveitendaábyrgð á. Verður því að leggja til grundvallar að hestarnir hafi sloppið út um hlið í greint sinn og m.v. þær upplýsingar sem koma fram í málsgögnum verður ekki fullýrt að starfsmenn X hafi opnað það hlið eða einhver á vegum X hafi vitað af opnu hliði. Er því ekki næg sönnunargögn í málinu til að leggja skaðabótaábyrgð á X.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu atvinnureksturs X hjá V.

Reykjavík 22. september 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Ólafur L. Einarsson hdl.

Jón Magnússon hrl.